

отъ сжсѣдитѣ се досѣтилъ, че това е духътъ на дѣда Стояна, който иска да вземе участие въ угощението. Наредили тогава на масата чиния, вилушка, лъжица и за дѣда Стояна, сипали му ядене, турили му столъ, и слѣдъ като наредили всичко това, дѣдо Стоянъ вече си кротувалъ, нищо не разхвърлялъ. Казватъ: защо този столъ е празенъ? — Не е празенъ, дѣдо Стоянъ седи на него. Нѣкой ще каже: това сж приказки отъ 1001 нощъ! Че и сегашниятъ свѣтъ е отъ 1001 нощъ. Всѣки може да провѣри тѣзи нѣща и да види, до колко сж вѣрни.

И тѣй сегашниятъ човѣшки животъ на земята е крайниятъ прѣдѣлъ на сегашния козмосъ, дѣто всичкитѣ нѣща се посрѣщатъ; у човѣка ще се роди нѣщо по-хубаво, нѣщо ново ще се създаде. Човѣкътъ е крайниятъ прѣдѣлъ, крайната граница на битието. По-долу отъ човѣка ние не можемъ да знаемъ, и по-горѣ, по-далечъ отъ него не можемъ да отидемъ. Надъ насъ има други, по висши сжщества; ако слѣземъ долу въ ада, и тамъ има другъ свѣтъ. Лошитѣ духове нѣматъ нищо общо съ насъ. Човѣкъ се намира между двѣ противодѣйствиущи сили въ природата. Всѣки е опиталъ това нѣщо. Запримѣръ, някой ви обича, но въ даденъ моментъ не ви направи една услуга. Веднага у васъ се израждатъ лоши чувства. Отгдѣ дойдоха тѣ? Тѣ не сж ваши, тѣ сж чужди. Нѣкой мислятъ, че адътъ е образуванъ отъ паднали ангели. Не, той е пѣленъ съ сжщества отъ човѣшката раса. Той е пѣленъ съ всички онѣзи хора, които не сж изпълнили волята Божия, които сж вървѣли по свой пътъ, които сж вършили най-голѣмитѣ прѣстѣпления. Тия сжщества сж жителитѣ на ада, затова во-